789/08

Den 18. februar 2008 blev i sag nr. 71.636:

xxxxxx xxxxxxx xxxx
xxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxx xx

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Codan Forsikring A/S, klager over, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde dækning med henvisning til, at klagerens krav er forældet, jf. forsikringsaftalelovens § 29.

Det fremgår af sagen, at klageren under en fodboldkamp den 24/9 2001 vrikkede over på sit venstre knæ, hvorved hans forreste korsbånd blev flosset.

Klageren anmeldte den 26/9 2005 skaden og oplyste i anmeldelsen, at første dato for lægebehandling var den 5/10 2001.

Selskabet indhentede til brug for sagen lægelige oplysninger fra det behandlende sygehus. Af journalen fra A. Sygehus fremgår, at klageren ved vridtraumet pådrog sig en MCL-læsion, og at der var mistanke om en ACL-læsion, samt at han blev behandlet med en DonJoy. Endvidere er der ved ambulant kontrol den 15/2 2002 i journalen noteret:

> "Pt. synes det går vældig fint. Er aktuelt ikke interesseret i ACL-rekonstruktion. Har ingen problemer med benet i det daglige og kan fint løbe ligeledes uden problemer.

OBJEKTIVT
Ses upåfaldende knæ, der findes særdeles god muskulatur af quadriceps. Fri bevægelighed, dog fortsat med forreste skuffeløshed. Positiv Lachman's test. Er sidestabil. Ved palpation er ledlinierne uømme.
Opfordrer pt. til at anmelde det til hans Fritids- og Ulykkesforsikring.

AFSLUTTES
med besked om at hvis han en dag skulle synes knæet ikke kan fungere, må han naturligvis rette henvendelse til os igen."

Af ambulant notat af 5/9 2006 fremgår:

"**EPIKRISE**:

05.09.2006
AMBULANT FORUS.
Henvist af egen læge med problemer med venstre knæ. Har en tidligere kendt korsbåndsskade, som han har trænet sig ud af, men det sidste års tid er der kommet tiltagende smerter i knæet på indvendige side. Er egentlig ikke plaget af instabilitet i knæet, men er også ophørt med alle sportsaktiviteter.
OBJEKTIVT
findes venstre knæ med normal bevægelighed, mindre ansamling. Let øget medial sideløshed på strakt ben, men med stop, øm på mediale ledlinie. Der er forreste løshed ved Lachmann test uden stop, 3+, pivot shift 3+. Således sikker ACL-læsion, formentlig har han også en medial menisklæsion, men for at få belyst forholdene nøje skal der bestilles rp. MR-skanning af venstre knæ."

Selskabet har herefter ved skrivelse af 21/3 2006 meddelt klageren afslag på erstatning i henhold til ulykkesforsikringen.

Klageren er utilfreds med selskabets afgørelse og har den 11/5 2007 indbragt sagen for nævnet. Han har i skrivelse bilagt klageskemaet anført:

"**1. Sagsfremstilling, en kort redegørelse for sagen.**
Den 24. september 2001 pådrog jeg mig en skade i mit venstre knæ i forbindelse med en fodboldkamp. Jeg blev kørt på skadestuen på Aa. Sygehus Syd og efter en undersøgelse viste det sig, at der var mistanke om at de indvendige ledbånd var sprunget. I den forbindelse fik jeg en Don-Joy skinne påsat.

Jeg var efterfølgende til kontrol den 5. oktober og den 19. oktober 2001 på Aa. Sygehus Syd. Endvidere mener jeg at kunne erindre, at der var en kontrol omkring den 23. november 2001 (journal ej vedlagt).

Ved en ambulant kontrol den 15. februar 2002 (ca. 5 måneder efter skadens indtræden) fik jeg tilbudt en korsbåndsoperation men på daværende tidspunkt havde jeg ingen problemer med mit knæ i dagligdagen og samtidig kunne lægen ikke garantere, at mit knæ ville blive ligeså godt efter operationen som før skadens indtræden. På baggrund heraf var jeg ikke interesseret i en operation. Lægen opfordrede men anbefalede ikke en korsbåndsoperation og jeg blev ikke informeret om de risikomomenter, der måtte være ved den beslutning, som

jeg traf på det tidspunkt. Endvidere er jeg heller ikke af den opfattelse, at jeg i et tidsrum af 5 måneder efter skadestidspunktet ville kunne være i stand til at vurdere eventuelle gener som følge af min knæskade. Tidshorisonten er efter min vurdering alt for kort.

På eget initiativ får jeg min egen læge til at henvise mig til undersøgelse på ortopædkirurgisk afdeling på Aa. Sygehus Syd, da jeg er begyndt at få smerter i knæet og daglige gener ved almindelig gang, gang på trapper samt almindelig leg med mine børn derhjemme.

Ved kontrollen den 5. september 2006 får jeg en henvisning til en scanning af knæet med henblik på at få undersøgt skadens omfang i knæet. Scanningen foretages den 6. december 2006.

Scanningsresultatet gennemgås den 12. januar 2007 hvor jeg tilbydes en operation, som indebærer nyt korsbånd samt fjernelse af menisken. For at få det bedste grundlag at vurdere ud fra anmoder jeg om at få en ny samtale med en anden kirurg. Jeg afventer p.t. en indkaldelse til denne samtale.

2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet?
Jeg vil gerne have økonomisk kompensation for min knæskade samt betaling for operation, såfremt det måtte blive nødvendigt. Endvidere ønsker jeg dækning for eventuelle udgifter til genoptræning.

Herudover ønsker jeg godtgørelse for forringelse af den varige livsførelse. Dette skal ses i sammenhæng med, at j eg dagligt har smerter ved almindelig gang, når jeg går på trapper m.v. samt ved leg med mine børn derhjemme."

Selskabet har i svarskrivelse af 22/5 2007 anført:

"Af § 29 i forsikringsaftaleloven fremgår det, at forældelse indtræder 2 år efter udgangen af det år, hvor forsikrede eller øvrige berettigede har fået kundskab om kravet, og om det er forfaldent, og i alt fald 5 år efter, at kravet er forfaldent.

Et krav grundet i forsikringsaftaleloven anses for forfaldet 14 dage efter det tidspunkt, hvor de kendsgerninger, der danner grundlag for kravet, er indtrådt, hvilket vil sige, når ulykken er sket, og dens følger har vist sig, jf. forsikringsaftalelovens § 24.

Kendskab til forfaldstidspunktet fastlægges som oftest til det tidspunkt, hvor den primære behandling af skadelidte afsluttes, eller når skadelidte er klar over, at ulykken har varige følger. At være bekendt med kravet, og at det er forfaldent betyder således, at man er klar over, at de gener man har, stammer fra ulykkestilfældet, og at der ikke længere lægeligt kan gøres mere for at udbedre generne. Senest på dette tidspunkt må skadelidte formodes at være klar over, at det anmeldte ulykkestilfælde har efterladt sig varige følger, og den 2-årige forældelsesfrist i henhold til forsikringsaftalelovens § 29 begynder således at løbe fra dette tidspunkt.

Under henvisning til ovennævnte bestemmelse har Codan afvist at dække den anmeldte skade, idet kravet må anses for at være forældet allerede ved udløbet af 2004, jf. bilag ...

På baggrund af nærværende klage for Ankenævnet har vi foretaget en fornyet vurdering, men har ikke fundet anledning til en ændret stillingtagen.

Ved vores afgørelse har vi lagt vægt på, at vores kunde afsluttedes i behandling i februar 2002 vidende om, at der fortsat var forreste skuffeløshed i knæet samt at forsikringstager på dette tidspunkt fravalgte operation, fordi lægerne ikke kunne garantere, at hans knæ ville blive lige så godt som før skadens indtræden.

Vi har tillige hæftet os ved, at vores kunde ligefrem blev opfordret af sygehuset til at anmelde skaden til sit ulykkesforsikringsselskab."

Nævnet flertal udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen må flertallet være enigt med selskabet i, at klagerens krav på erstatning er forfaldet senest i 2002 efter den primære behandling, hvor der - ifølge de lægelige oplysninger - fortsat kunne konstateres gener i knæet. Dette understøttes også af, at det af journaltilføjelsen den 15/2 2002 fremgår, at han dengang blev opfordret til at anmelde tilskadekomsten til selskabet. Flertallet må herefter være enigt med selskabet i, at klagerens krav var forældet ved udløbet af 2004.

Nævnets mindretal udtaler:

Henset til funktionsniveauet dengang havde klageren efter mindretallets opfattelse ikke anledning til at kræve erstatning efter den ambulante kontrol i 2002, da han efter det oplyste var uden problemer med benet i det daglige. Henset til at der ifølge det ambulante notat af 5/9 2006 først er opstået problemer med knæet i 2005, finder mindretallet det derfor betænkeligt at fastslå, at klagerens krav var forældet ved anmeldelsen i september 2005.

Efter udfaldet af stemmeafgivelsen

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand